

Χρυσή 15/9/1974

A21.108

ΟΜΙΛΟΥΝ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ, ΧΟΡΝ, ΚΑΡΕΖΗ, ΚΑΖΑΚΟΣ, ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ, ΦΑΡΑΝΤΟΥΡΗ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ

‘Η πνευματινή ‘Ελλάδα στην ενεργό ύπηρεσία της πολύπαθης Κύπρου

‘Η τύχη τ’έφερε να βρεθούμε μακριά από την Κύπρο στις 14 ‘Ιουλίου, παραμονή της καταραμένης εκείνης μέρας που έφερε την καταστροφή και το θάνατο. Τά ερείπια και τόν τρόπο στο μικρό μας παράδεισο.

Τά ζαλισμένα δήματα της αγωνίας μας μάς περιπλάησαν μέρες ολόκληρες ώσπου, μοιραία μας οδήγησαν εκεί που ήταν ο φυσικός μας προορισμός, στην ‘Αναστημένη ‘Αθήνα, την καρδιά της ελεύθερης πιά ‘Ελλάδας, που χάρη στη θυσία της Κόρης μπόρεσε ν’ αναπνεύσει τ’ όνειρο της Δημοκρατίας. Μ’ αίσθηματά αναμεικτά πικρίας, πόνου, αγωνίας για την Κύπρο μας, αλλά και χαράς για την ‘Ελλάδα, βελήσαμε να πλησιάσουμε μερικώς από τους ανθρώπους του πνεύματος, που φημιμένοι τόσα χρόνια στη χώρα τους η εξοριστοί, μακριά της, άρχισαν ένας-ένας στον τομέα του να δημιουργούν, από τις πρώτες κιόλας μέρες. Θελήσαμε να τους υπενθυμίσουμε — λές και χρειάζοταν — πως η Κύπρος είν’ εκεί και σπαράζει, πως δεν πρέπει ούτε στιγμή να την ξεχνούν, μέσα στη δικαιολογημένη χαρά τους.

Και τότε με συγκίνηση ανακαλύψαμε πως όλοι ανεξαιρέτα, όχι μόνο πονούν για την Κύπρο όπως κι’ ολόκληρος ο ελληνικός λαός, αλλά και πρακτικά έδρασαν και δρουν, με τον τρόπο του ο καθένας, χρησιμοποιώντας τ’ όνομα τους, τον χρόνο τους, τους φίλους τους, τά χρήματά τους. Μεταφέραμε εδώ μερικώς από τις πάμπολλες περιπτώσεις αγάπης, θέλοντας να μεταδώσουμε στο δυστυχισμένο λαό μας τήν αίσθημα που νιώσαμε κι’ εμείς στις λίγες μέρες της παραμονής μας στην ‘Αθήνα: Π ό ς ο ε ν ε ρ γ ο τ η ε λ λ α δ α ε γ α ρ υ π ν ά μ α ζ ί μ α ς.

‘Ο Δημήτρης Χορν και τήν ΕΙΡΤ

Μόλις μάθαμε πως ο έκλεκτος ‘Ελληνας ήθοποιός Δημήτρης Χορν είναι τώρα ο νέος διευθυντής του ΕΙΡΤ (Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης) θελήσαμε να τόν αντιμασώσουμε. Παρακαλέσαμε 2—3 κοινούς φίλους να μάς φέρουν σ’ έπαφή μαζί του. ‘Ηταν άρκετό ν’ ακούσει ο Χορν ότι φίλοι από την Κύπρ’ ήθελαν να τόν δούν, για ν’ αφήσει κατά μέρος όλες τις δουλιές του, όλα τά επαγγελματικά ραντεβού και τά ποικίλα προβλήματα που του δημιούργησε ή νέα υπεύθυνη θέση του και να μάς δεχθεί συγκινημένος στο γραφείο του.

—Πέστε μου, τί μπορώ να κάνω για την Κύπρο κι’ είμαι ολόκληρος στην διάθεσή σας...

‘Ο εξαιρετός ήθοποιός, που τόσες φορές θαυμάσαμε στο θέατρο, θυμήθηκε τις τόσες φορές που ήρθε στο νησί μας με διαλεκτικούς θιάσους που τούς πλαισίωσαν τά πιο λαμπρά αστέρια του ελληνικού θεάτρου. Θυμήθηκε τή Λευκωσία, τή Λεμεσό, τήν Κερύνεια, τήν ‘Αμμόχωστο και δάκρυσε. ‘Αρχισε ν’ απαγγέλλει Βασίλη Μιχαηλίδη:

‘Η Ρωμισσύνη έν φυλή συνό-
(τσιαρή του κόσμου,
κανένας έν ήβρεθηκεν για να
(τήν εξιλειψεί...

‘Η σειρά μας να δακρύσουμε...

—Πέστε μου, τί μπορώ να κάνω για την Κύπρο; ‘Ηδη έχω δώσει έντολη ν’ αρχίσει τή μέρα του τ’ο ραδιόφωνο μας με κυπριακά τραγούδια. Προσπαθώ να βρούμε ταινίες, ντοκυμανταίρ για τήν Κύπρο. Καθιερώσαμε στο ραδιόφωνο μιά μόνιμη ήμίωρη έκπομπή για τήν Κύπρο προσπαθώντας να παράσουμε τήν πνευματική παραγωγή του νησιού. ‘Ομας πρέπει να γίνουν κι’ άλλα...

‘Υστερα αρχίζει να μιλά για μιά μεγάλη Συναυλία για τήν Κύπρο (πραγματοποιήθηκε, όπως είναι γνωστό, με τεράστια επιτυχία τήν περασμένη Κυριακή στο θέατρο ‘Ηρώδου του ‘Αττικού) με τήν Τζίνα Μπουχάουερ, Τζών Μοδινό, τόν Σόλωνα Μιχαηλίδη κλπ., υπό τήν αιγίδα του ΕΙΡΤ. Κι’ ακόμη για μιά μεγάλη καλλιτεχνική βραδιά, με πολλούς ‘Ελληνες καλλιτέχνες, ήθοποιούς, μουσικούς, ποιητές, χορευτές, που νά γίνεις άνοικτό χώρο και τά έσοδα της νά διατεθούν και πάλιν για τήν Κύπρο.

‘Ο,τι θέλετε, μάς επαναλαμβάνει, ενώ φεύγαμε. Πέστε στους Κυπρίους συγγραφείς να γράψουν και να μάς στείλουν κείμενα τους. Τό ΕΙΡΤ κι’ εγώ είμαστε στην διάθεση της Κύπρου.

‘Οπως θαγίνουμε, μπαίνει ο ποιητής ‘Οδυσσεύς ‘Ελύτης, ο νέος Πρόεδρος του Συμβουλίου του ΕΙΡΤ. Τό σπινθηρόβολο πνεύμα άντικαθιστά τήν βλακεία τών συνταγματάρχων, που κλασικό της παράδειγμα είναι ο άσιμης εκείνος «διευθυντής» που μπήκε στο στούντιο μ’ ένα σφυρί κι’ έσπασε 1.900 μεγάλους δίσκους «γιατί δεν τού άρεσαν»...

‘Ο ‘Ελύτης σταματά, μ’ εκείνο τήν συγκρατημένο, σοβαρό του ύφος.

—‘Αχ, τί μάς τ’ο κάνουν, τ’ο δμορφώ τήν Κύπρο... Πέστε στους Κυπρίους φίλους μου πως είμαστε ολόψυχα μαζί τους.

—‘Η ποιήτρια Βικτώρια Θεοδώρου (οί αναγνώστες της ‘Χαραυγής» θά τήν θυμούνται από τά ποιήματά της) ήταν μαζί μας στο γραφείο του Χορν. Σεμνά κι’ άπλά είχε θέσει τόν εαυτό της στη διάθεση του Ιερού σκοπού της Κύπρου. ‘Ετρεχε πάνω-κάτω στην ‘Αθήνα, να βρεί συγγραφείς, να συντονίσει τή δουλειά τών λογοτεχνών άπέναντι

στο πρόβλημα. ‘Ενα πολυσέλιδο άφιέρωμα στην Κύπρο θά τυπωθεί σύντομα από τήν ‘Εταιρεία ‘Ελλήνων Λογοτεχνών. Παράλληλα κυκλοφόρησε υπόμνημα για τήν Κύπρο, που τ’ο υπέγραψαν όλοι οί λογοτέχνες, μουσικοί, ζωγράφοι, ήθοποιόι.

‘Ηταν πολύ συγκινητικό να βλέπει κανείς λογοτέχνες σαν τή Μαντώ ‘Αραβαντινού να κρατάνε τ’ο μύστο με τά άντίγραφα του υπόμνηματός και νά τριγυρνούν από σπίτι σε σπίτι, από καφενείο σε καφενείο, να πάρουν υπογραφές.

‘Ηγετική θέση ανάμεσα στους ‘Ελληνες συγγραφείς που δρουν για τήν Κύπρο, έχει ή μεγάλη φίλη της Κύπρου, Τατιάνα Μιλλιές, που μαζί με τόν σύζυγο της, έκλεκτο πνευματικό άνθρωπο, Ροζιέ Μιλλιές, έζησαν στο νησί μας πάνω από δέκα χρόνια και τ’ο αγάπησαν όσο λίγοι. Γύρισαν κι’ αυτοί στην ‘Ελλάδα για δικαστικές, ύστερα από 8 χρόνια εξορίας. ‘Η Τατιάνα έγραψε τήν πρώτη από μιά σειρά εκπομπές για τ’ο ΕΙΡΤ για τήν πνευματική προσφορά της Κύπρου, βασισμένη σ’ ένα πλήθος διβλίων που ανακάλυψε σ’ όλα τά σημεία της ‘Αθήνας.

—Γράψετε μου, μόλις πάτε πίσω, τί γίνονται τά αρχαία της Κύπρου, οί εκκλησίες της, οί ιδιωτικές συλλογές. Τρέμω από φόβο μήπως αυτοί οί δάρβανοι δεν αφήσουν τίποτα όρθιο...

‘Ο Ροζιέ, γνωστός φυσιολάτρης, δακρύζει για τά καμένα δάση της Κύπρου, τ’ο δάσος τών Κέδρων με τά σκοτωμένα άγρια, τ’ο δάσος τ’ο Πεντα-

κλήρης τής ανθρωπότητας ένα μικρό νησί καταστρέφεται από τή βάρβαρη εισβολή τών Τούρκων... Σώστε τήν Κύπρο σήμερα, αύριο ίσως είναι άργά...

‘Η έκκληση-εστάλη, με έξοδα του Μίκη, τηλεγραφικά σ’ όλα τά σημεία της γής. Δεν ξέρουμε τά άμεσα αποτελέσματά της, πάντως όταν τήν υπογράψει ένα όνομα σαν τού Θεοδωράκη δεν μπορεί να τήν παραγνωρίσει κανείς.

‘Η Φαραντούρη θαγίνει, συγκινημένη.

—Παραλίγο να θριασκώμουν στο Δαυλό. Καθυστερήσα τ’ο ταξίδι μου μερικές μέρες για δουλιές κι’ έτσι ή 15η ‘Ιουλίου με βρήκε μακριά από τ’ο νησί. Φυσικά όμως είμαστε όλοι κοντά σας, δεν ξεχνούμε πως ή δική σας θυσία έφερε εμάς πίσω στην ‘Ελλάδα.

—Παράλληλα με τόν Μίκη, μιά σειρά άλλοι νέοι συνθέτες άρχισαν σιγά-σιγά να εμφανίζονται στο προσκήνιο. ‘Αλλοι δούλεσαν στην άφραεια, μέσα στην ‘Ελλάδα της Χούντας, άλλοι είχαν φύγει στο εξωτερικό κι’ εκεί δημιούργησαν ένα όνομα. ‘Ανάμεσα σ’ αυτούς τούς τελευταίους είναι ο Νότης Μαυρουδής που ζει στο Μιλάνο κι’ επέστρεψε στην ‘Αθήνα για να γράψει ένα δίσκο για λογαριασμό του Κυπρίου σκηνοθέτη Νίκου ‘Αθανασίου. Τραγουδά ο Πέτρος Πανδής.

‘Ο Νίκος ‘Αθανασίου, που ως γνωστό ζει από χρόνια στο Παρίσι, όλο αυτό τόν τελευταίο

ρος όσο τ’ο δυνατό περισσότεροι ήθοποιόι, καλλιτέχνες, τραγουδιστές, χορευτές και που τά έσοδα της θά διατεθούν για τούς Κυπρίους. Δεν είναι τυχαίες ούτε οί άλλες εκδηλώσεις αγάπης προς τ’ο νησί μας. Οί βραδυές, όπου οί εισπράξεις τών ταμείων διατίθενται για τήν Κύπρο, τά υπόμνηματά, ή άλληλεγγύη προς τούς Κυπρίους ήθοποιούς και γενικά τόν κυπριακό λαό.

‘Ο ‘Αλέξανδρος Παναγούλης

Γνωρίσαμε από κοντά τόν ‘Αλέξανδρο στο γραφείο του κυρίου Ζίγδη, που, όπως είναι γνωστό, είναι επικεφαλής της Συντονιστικής ‘Επιτροπής ‘Αλληλεγγύης προς τήν Κύπρο.

‘Απλός, λίγο χλωμός, μ’ ένα χαμόγελο ευγενικό και σεμνό. Αυτός είναι λοιπόν ο θρύλος-‘Αλέξανδρος που κατέπληξε τήν παγκόσμια κοινή γνώμη με τήν δύναμη και τήν καρτεριά του.

‘Αμέσως μάς καλεί στο σπίτι του, και πάμε τήν άλλη κι’ όλες μέρα. Μάς υποδέχεται μιά άπλη ήλικιωμένη γυναίκα, ή μητέρα του, ή βασανισμένη ‘Αθνα Παναγούλη, που τήν παρακολούθησαμε στις άτελείωτες προσπάθειές της για τή σωτηρία του γιου της. Μάς άγκαλιάζει, δακρύζει.

—Παιδιά μου, δεν τούς έφταναν τόσα κακά που έκαναν εδω, πήγαν να καταστρέψουν και τ’ο νησί. ‘Ελάτε, καθίστε με τόν ‘Αλέκο, εγώ θά σας κόψω σούκα απ’ τή σκυιά μου.

Καθόμαστε στο άπλο δωμάτιο, τ’ο πλημυρισμένο με έφημερίδες και βιβλία. ‘Ο ‘Αλέκος μιλά κι’ είναι ο τόνος της φωνής του χαμηλός, σίγουρος. Μάς εκπλησσει ή πολυμάρθεια του.

Θυμάται τήν Κύπρο, τόν καιρό που παράνομα ήρθε και φιλοξενήθηκε εδω. Θαυμάζω τούς Κυπρίους και πιστεύω πως τελικά θά νικήσουν. Νά, κοιτάτε τί κατάντησε ή περίφημη δικτατορία της χούντας! ‘Ενα σκουπίδι. ‘Ετσι θά καταντήσει κι’ ή τουρκική εισβολή. ‘Ο λαός στο τέλος νικά.

‘Η κυρία ‘Αθνα μπαίνει, θαγίνει με σούκα, με καφέ, με γλυκό. ‘Αναπληρώνει τή χαμένη περιποίησή προς τ’ο γιό και τούς φίλους του. Μπαίνει κι’ αυτή στη συζήτηση.

—Διάβασα πως φέρουν, λέει, Κυπριόπουλα πρόσφυγες και θά τά βάλουν σε ιδρύματα. Αυτό δεν μπορούμε να τ’ο επιτρέψουμε. Τά παιδιά θά τά πάρουμε εμείς, στο σπίτι μας. Νά, εγώ μπορώ να φιλοξενήσω δυο παιδάκια. Τ’ο ίδιο και κάθε ‘Ελληνίδα μάνα. Δεν μπορούμε ν’ αφήσουμε τά παιδιά μας να μπουν σε ιδρύματα.

‘Ο ‘Αλέξανδρος πιστεύει στη συμβολή τών Ευρωπαϊκών χωρών για τή λύση του προβλήματος της Κύπρου.

—Στήν ‘Ιταλία, λέει, που τήν παρακολούθησα για έφκετους μήνες, γιατί έζησα εκεί, υπάρχει πολύ έντονο ενδιαφέρον για τήν ‘Ελλάδα και τήν Κύπρο. Αυτό τ’ο ενδιαφέρον εκδηλώθηκε επανειλημμένα και μπορώ να πώ ότι συνέτεινε στην πίεση για τήν αλλαγή στην ‘Ελλάδα. Τώρα ή πίεση τών λαών της Εύρώπης και ολόκληρου του κόσμου, ελπίζω πως θά βοηθήσουν για τή λύση του Κυπριακού.

Θά μπορούσαμε να μιλήσουμε για πολλούς ακόμα, γνωστούς κι’ άγνωστους, φίλους της Κύπρου. Για τόν συγγραφέα Ταχτσά, που προσφέρθηκε να φιλοξενήσει ζεύγος Κυπρίων στο σπίτι του. Για τούς σκηνοθέτες Κούνδουρο και Κασσαρίδη, που ήρθαν στο νησί μας για να κινηματογραφήσουν τ’ο δράμα τών προσφύγων, τών χαμένων, τών νεκρών, τών ερειπίων. Για τις ομάδες τών πρώην εξοριστών πνευματικών ανθρώπων, που κάθονται σ’ δλονύχτιες συζητήσεις όλο πάθος κι’ αγωνία για τ’ο πολύπαθο νησί. ‘Ανάμεσά τους, οί ποιητές Δημήτρης Κωνσταντίνου και Γκάτσος, ο συγγραφέας Βαγγέλης Γκούρας, ο Μάνος Χατζιδάκης, ο Μίκης ‘Αργυράκης και τόσοι και τόσοι άλλοι. Για τόν Γιάννη Ρίτο, που είναι κυριολεκτικά συντριμμένος με τ’ο δράμα της Κύπρου και που μάς έστειλε τόν πόνο του σε στίχους «για τ’ο αγαπημένο νησί».

Για τήν ‘Ελλη ‘Αλεξίου, που μόνη, ύστερα από τ’ο θάνατο του Αύγου, στο σπίτι της όδου Θεσπρωτιέως, κάθεται και θυμάται τόν σοφό γέροντα που έλεγε: «Νά προσέχετε τόν Μακάριο σας, παιδιά μου, αυτός θά ρίξει τή χούντα. ‘Αχ και δεν θά ζήσω να δω αυτή τή μέρα». Κι’ ύστερα, σκυμμένη πάνω από τις έφημερίδες, να μαζεύει ύλικό για τήν Κύπρο, να τηλεφωνεί, να παρακινεί, να «κάνουμε κάτι τέλος πάντων για τ’ο πολύπαθο νησί που μάς έσωσε».

Για τόν σκηνοθέτη Γιώργο Μιχαηλίδη που με βοήθη τ’ο τόν δικό μας ήθοποιό Χρήστο Ζάνο επικεφαλής του «‘Ανοικτού Θεάτρου», προγραμματίζοντας παράσταση για τήν Κύπρο ή προσφέροντας δωρεάν όπηρεσίες για όλες τις ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές εκδηλώσεις που ξέρουν σαν θέμα ή σαν σκοπό τήν Κύπρο.

‘Ολοι, από τόν πρώτο ως τόν τελευταίο, οί πνευματικοί άνθρωποι της ‘Ελλάδας έχουν στο υαλό και στην καρδιά τους τήν Κύπρο. Κι’ όσο τή γνώρισαν στις μέρες της ειρήνης και τής εθιμορίας καταριώνται τούς αίτιους της φοβερής καταστροφής και συμφασ.

Κι’ όλοι μαζί οί ‘Ελληνες, πνευματικοί άνθρωποι, λαός, πολιτική ήγεσία και κυβέρνηση, μακριά από κοιμητικές διαμάχες και φιλοδοξίες είναι (για πρώτη φορά) ένωμένοι γύρω από τ’ο θέμα της Κύπρου. Λές κι’ έδωσαν στον εαυτό τους και στα χώματα της κοινής μας πατρίδας τήν όρκο: ‘Η Κύπρος μας και πάλιν ελεύθερη.

ΤΗΣ ΕΛΛΗΣ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ

δάκτυλο, που τ’ο βέβηλο χέρι τών εισβολών δεν τά σεβάστηκε ούτε αυτά.

‘Ο Μίκης

‘Οποιος πάει στην ‘Αθήνα αυτή τή στιγμή δεν βλέπει άλλο όνομα να κυριαρχεί στους δρόμους, στα λεωφορεία, στα καταστήματα δίσκων ή διβλίων. ‘Ο Θεοδωράκης ξαναπήρε τή θέση που τού άξιζε στην ‘Ελλάδα, σαν ο πιο αγαπημένος συνθέτης. Δεν προλαβαίνει να γράψει δίσκους, παλιούς και καινούργιους και... να δίνει συνεντεύξεις.

‘Εμείς τόν είδαμε στο στούντιο της «Κολούμπια», όπου ήχογραφέι, μαζί με τή Μαρία Φαραντούρη, ένα νέο κύκλο τραγουδιού για τή Ζάτουνα.

Σκύβει τ’ο θεόρατο κορμί, μάς άγκαλιάζει, είναι σαν ν’ άγκαλιάζει ολόκληρο τ’ο νησί.

—Θέλω νάρθω κάτω στην Κύπρο, τ’ο ζήτησα από τήν τήν κυβέρνηση, δεν μου άπάντησαν ακόμη, Είμαι στρατευμένος τής Κύπρου...

—Προς τ’ο παρόν, Μίκη, μπορούμε να κάνεις πιο πρακτικά πράγματα...

—Θέλω να κάνω μιά τεράστια υπαίθρια συναυλία, όλα να διατεθούν για τήν Κύπρο. Μου λένε ότι είναι επικίνδυνες ακόμη τέτοιες συγκεντρώσεις. Τί να κάνουμε λοιπόν, πέστε μου.

Στ’ο μεταξύ, ή μελωδική φωνή της Φαραντούρη ακούεται από τ’ο στούντιο να κάνει πρόβα τά νέα τραγούδια. Μιά μουσική όλο πάθος, δύσμη, όπως μόνο ο Μίκης ξέρει να γράψει...

‘Ο Θεοδωράκης κάθεται, συντάσει μιά έκκληση που θά τήν άπευθύνει προς προσωπικότητες όλο του κόσμου, συγγραφείς, μουσικούς, ήθοποιούς, ζωγράφους, καλλιτέχνες, καθώς και προς τις μεγαλύτερες έφημερίδες του κόσμου.

«ΣΩΣΤΕ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ»

Μπροστά στα μάτια όλο-

καιρό τίποτ’ άλλο δεν έκανε παρά να δουλεύει για τήν Κύπρο, είτε δώ μόνου της γαλλικής ραδιοφωνίας και τηλεόρασης, είτε με τις προσωπικές του έπαφες με Γάλλους διανοούμενους.

‘Ο έπόμενος μας δίσκος, λέει ο Νίκος, θά είναι όπωσδήποτε αφιερωμένος στην Κύπρο.

Καρέζη—Καζάκος

Τ’ο υπαίθριο θεατράκι της όδου Πατησίων γεμάτο άσφυκτικά. ‘Η Τζένη κι’ ο Κώστας, έκτος του ότι είναι εξαιρετικοί ήθοποιόι, είναι κι’ άνθρωποι με συνέπεια κι’ ο ελληνικός λαός ξέρει να τιμά αυτούς που πηγαν φυλακή εξαιτίας τών γεγονών του Πολυτεχνείου.

‘Εξ άλλου τ’ο έργο, τ’ο «Μεγάλο μας τσίρκο» του ‘Ιακώβου Καμπανέλλη, εμπνευσμένο από τήν άσφυκτική βετία, συγκινεί και συναρπάζει τόν κόσμο, δείχνοντας σκηνές από τ’ο εφιαλτικά τάνκς της 21ης ‘Απριλίου, από τ’ο Πολυτεχνείο, από τή γραφειοκρατία και τόν φόβο που επικρατούσε στη δικτατορία.

Στ’ο διάλειμμα του έργου πήγαμε στο καμαρίνι τού ζεύγους.

‘Η Τζένη έπιασε άμέσως τά κλάματα. Είμαι πολύ δεμένη με τήν Κύπρο, με τόν λαό της, από τά πολλά της ταξίδια εδω. ‘Ο Κώστας σοβαρός, συγκινημένος σιωπούσε κι’ άκουγε.

—Νά πείτε στους φίλους μας, στους αγαπημένους μας Κυπρίους πως δεν είναι μόνοι.

‘Ολες οί δυνάμεις μας από δω και μπρος είναι γι’ αυτούς.

Τά ίδια πάνω-κάτω μάς είπε κι’ ή Μιράντα Κουνελάκη, που είχε έπισκεφθεί τήν Κύπρο πριν μερικά χρόνια με τόν θίασο Μάνου Κατράκη. Τά ίδια μάς είπαν όλοι οί ήθοποιόι που με τόν ένα ή τόν άλλο τρόπο είχαν έρθει σε κάποια άπαφή με τ’ο νησί μας.

Δεν είναι τυχαία ή άπόφασή τους για τή μεγαλειώδη παράσταση, όπου θά πάρουν μέ-

